

Så bliver der sagt med henvisning til Norge – og det kan vi jo håbe er rigtigt – at det kun er i ganske få tilfælde, at det vil ske. Problemet er: Hvorfor udsætte sig for de ganske få tilfælde, for er det virkelig barnets tarv, som vil blive vartaget i den situation?

Vores forslag er, at der i loven skal anlægges nogle objektive grænser og rammer for, hvornår der kan anlægges retssager, og et kriterium kunne være et minimum af fælles samliv, der rækker ud over selve undfangelsestidspunktet.

I de tilfælde f.eks., hvor en mor ønsker at dele forældremyndigheden med en mand, som hun var gift eller samboende med på undfangelsestidspunktet, bør det ikke være muligt for en anden mand at anlægge en sag om at få tilkendt faderskab og samvær. Men af hensyn til barnets muligheder for senere i sit liv at få kendskab til sin biologiske baggrund, mener vi, at det er rigtigt og vigtigt, at moderen er forpligtet til at videregive relevante oplysninger til en instans, som er forpligtet til at bevare disse oplysninger.

Det skal ikke være en instans, hvor der kan ske en uheldig sammenblanding – f.eks. i forhold til at få kradset nogle børnepenge ind – men det skal være et sted, hvor unge, der er fyldt 18 år, kan søge oplysninger om deres biologiske baggrund i det omfang, de føler et behov for det.

Hvordan en sådan ordning mere præcist kan skrues sammen er noget af det, som vi vil kigge på i udvalgsarbejdet og gennem diskussionerne. Men ud over det problem, som jeg har skitseret her, så mener vi, at de justeringer, der er lavet i lovforslaget, ikke alene er ganske rimelige, men også gode, og dem støtter vi.

Jann Sjørnsen (KRF):

Da lovforslagene jo for begges vedkommende er genfremsættelser fra sidste folketingsamling, vil jeg henvise til min ordførertale i den forbindelse.

Siden da har der jo været en studietur til Norge, som allerede har været refereret i debatten, og jeg vil da så godt føje til det, jeg sagde i debatten i sidste folketingsamling, at vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne inddrager de erfaringer, som Retsudvalgets medlemmer måtte have gjort sig i Norge. Og vi har da også selv set på f.eks. spørgsmål om mægling, som jeg selv synes kunne være interessant at få inddraget også i forhold til lovforslagene, som vi behandler her.

Med disse få ord, som altså knytter an til det, jeg tidligere har sagt i debatterne, vi havde i sidste folketingsamling, vil jeg tilsige Kristeligt Folkepartis positive deltagelse i udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FRI):

Begge forslag blev behandlet i sidste samling, og jeg skal også henvise til den ordførertale, som jeg holdt den 1. marts i år. I den forbindelse stillede vi fra Frihed 2000's side en række spørgsmål, og vi har også under udvalgsbehandlingen stillet en række spørgsmål til forslagene.

Vores udgangspunkt ved førstebehandlingen i marts måned var, at vi var positive over for forslagene, og det er vi fortsat, og vi er også positive i forhold til de svar, vi har nået at få indhentet. Vi har dog fortsat nogle enkelte tekniske spørgsmål og vil derfor se frem til det videre udvalgsarbejde, hvor vi får mulighed for at gå endnu dybere ned i forslaget her.

Forslagene har jo været behandlet ganske intenst hen over sommeren, og Retsudvalget var også på en studietur til Norge, hvor jeg synes, at vi fik en række givtige informationer om, hvordan man prøver at løse problemerne dér. Jeg mener bestemt, at vi bør inddrage de erfaringer, de har i Norge, og de muligheder, de har i Norge, og prøve at se, om vi ikke på det her punkt kan få det til at fungere lige så godt i Danmark, som det gør i Norge.

Vi har fortsat en række spørgsmål, men dem vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen og kan så kun her i dag konkludere, at vi fortsat er positive over for forslagene.

Inge Refshauge (LH):

Det er fint nok, at justitsministeren nu vil lige stille gifte og samboende med hensyn til det at være forældre; ikke kun i praktisk forstand, men også i juridisk forstand. Og vi synes jo også, at faderen får lidt flere rettigheder i det her lovforslag, end han har haft tidligere.

Vi er dog hovedmodstandere af, at moderen skal tvinges til at oplyse om, hvem der er faderen, hvis hun ikke vil, men hun skal selvfølgelig grundigt informeres om, hvilken betydning dette kan få for hende og barnet fremover.

Retten til, at et tilfældigt bekendtskab med en mand skal kunne forårsage, at denne mand kan rejse en sag for at bevise eller modbevise, at han er faderen – måske bare for at få status som fader – synes vi heller ikke om. Det kan være en